

Danskeeren.

Fredags-Udgave.

„Danseeren“ koster kun \$1.50 pr. Udgang.

Nr. 74.

Blair, Rebr., Fredag d. 16. September 1904.

13. Uarg.

Ufflyktigt Røvmord i Chicago.

En dansk Cigarhandler, Hans Petersen, skydes Tirsdag Aften, som han staar og tæller sine Penge.

En Mand myrdet af Røvere, som han stod og talte sine Penge ved Enderen af Dagens Forretning, og en af hans Tjenere paa County Hospital, liden af et Saar, som formodentlig er dødeligt — det var Slutningen af Chicago Kriminalhistorie i Tirsdags.

Den myrdede Mand var Hans Petersen, en Wholesale Cigarhandler paa West Lake Street, 774, en gammel Indboer og en agtet Forretningsmand. Den saarede Tjener er William Portee, en Rejer-Opvarter i Butikken. Der var 3 Røvere, og Forordningen fandt Sted Kl. 7.30 Tirsdag Aften i Nærheden af Lake og Roben Streets, et af de travleste Hjørner paa Vestsiden. De snappede \$300.00 ud af Hans Petersen paa deres bærende Offer og flygtede.

Petersen stod bag ved en Cigar „case“ med Ryggen til Døren, som Røverne traadte ind. Han stod og talte en Del Papirspenge, andre saa paa en Hylde, som han lænede sig imod. Petersens 15 Aar gamle Søn og en ung Clerik, Knowles, var ogsaa i Butikken, og ovennævnte Portee arbejdede i et fjernere Hjørne. Desuden et Par Rumber. En af Røverne stillede sig i Døren med en Revolver i Haanden og mædte Carlsson, en Rumber, en anden rettede en Revolver imod Peter Petersen og Knowles, fra den ene til den anden, og raabte: „Hænderne op!“ Den tredje, en 6 Fod høj Fyr med fort Overtag, gik bag ved Disken, hvor gamle Petersen stod, og forsøgte at snappe Pengene. Da Petersen holdt fast paa Pengene og traadte tilbage imod Væggen, fattede den høje Mand en Revolver imod hans Bryst og fyrede. Carlsson startede for at komme til Petersens hjælp, men en Kugle gennem hans Hat standede ham. Samme Kugle var det, der ramte og saarede Portee i Nakken. Da Petersen faldt, dristede Røverne Pengene ud af hans Haand og snappede ogsaa dem paa Hylben. Saa flygtede Røverne, to af dem gennem en „back-door“ og den tredje gennem en Bagdør, saa det saa ud, som de var kendte i Lejligheden. Samme Aften arresterede Politiet to Mænd, en tredje undslap.

Hans Petersen var 51 Aar gammel og kom til Chicago fra Danmark for 30 Aar siden. I 25 Aar havde han været i Cigarforretning, og det meste af den Tid i Nærheden af det Sted, hvor han blev myrdet. En efterfølgende Rone og fire Børn. Legeforretning godgjorde, at Ruglen var trangt ind i Brystet og havde berøst Hjertet.

„Chic. Rec. Her.“ beretter i Onsdags, at en Josef Briggs er gentent af Røvere og Knowles som den, der fyrede det dræbende Skud, og Politiet har godt Haab om at finde de andre to Røvere. Briggs nægter imidlertid at kende det allermindeste til Nordmanden.

Denne Gentagelse af „Carbarn Banditternes“ Historie har rystet Chicagos Borgere. Ingen føler sig sikker. Der drøftes Raad for dette „outlaw“. Politiet paastaar, at det gør, hvad det kan. Somme mener, Politiet for en Tid burde isætte civile Klæder, og saa burde de se at føle Folk paa Høfterne og tage Raabene fra alle, som bærer saadanne, saa vilde Chicago snart blive fri for „hold ups“.

Attentat mod Præs. Roosevelt?

To spanske Anarkister arresteret i Mexico.

Følgende telegraferes fra Houston, Tex. under 14. Sept. Rygtet om, at en Sammensværgelse for at inngyde Præsident Roosevelt skal være udtalt i Barcelona, Spanien, og tilføjeladende forpurret i Vera Cruz, Mexico, bragtes hertil af E. Lee Hayes, „Pan American World's“ Redaktør.

Skemplet siges at være bleven afføret af en Mexitaner til Politiet, som blev underrettet om Sammensværgelsen. To Spanionere kom til Mexico, fordi de betragtede det for den bedste Vej at komme ind i De forenede Stater paa. De kom til Vera Cruz den 5. Sept. og blev arresteret samme Dag. Deres Arrestation er bleven holdt hemmelig. Det siges, at den spanske Regering gør Forsøg paa at faa Rede paa Sammensværgelsen.

Fra Island.

(Fra „Dagblad's“ Korrespondent.)

Steingrimsfjord, 17. Aug. 1904. Denne Sommer har helt til Slutningen af Juli Maaned været usædvanlig helbig, hvad Været angaar. Men ved den Tid stede der en Forandring til det værre. En Kuldeperiode indtraadte som umiddelbar Følge af Polarisen, som just ved de Læber indfandt sig, og har siden mere og mindre været lejet omkring Kap Nord, og strakt sig en Del ind i Stagesrandsbugten, uden dog at gøre Aftryk i Skisfareren. Vænetlig gaar Nien bort, som den ellers plejer, hen ved Slutningen af denne Maaned.

Fiskeriet har i Sommer og op til Datum kun været middelmaadigt eller knapt nok det, baade i Fjæfjord- og Stagesrandsbugten, specielt hvad aabne Baade angaar. Høbjergningen hos Bønderne er gaaet godt i den sydlige og midterste Del af dette Syssel (Strandafsyssel), men i den nordlige Del af Sysslet har den været meget daarlig, siden Nien kom, paa Grund af den Taage og Slud, der altid er dens Følgesvend.

En Mæslingeepidemi har siden Foraaret oversvømmet en stor Del af Nafjordsafsyssel. Sygdommen har, trods vidtgaaende Foranstaltninger, baade fra Regeringens og de stedlige Autoriteters Side, bredt sig ud til de nærmest liggende Syssler, og det er ingenlunde usandsynligt, at den kommer til at gaa over hele Landet. Udbruddet af Sygdommen skulde for største Delen den velstandige Befolkningens Ugeagbidighed overfor Epidemien, som rigtig nok ogsaa denne Gang har en usædvanlig mild Karakter, og desuden udmærket den islandske Almue sig i alt andet mere end i Uvoldighed. Ellers bliver det vistnok i Længden et uholdbart Standpunkt for Landet, at alle Mæslingerne blandt sine Karantænesygdomme, for Kontrollen bliver med Tiden overordentlig vanskelig. Ganske vist vilde det være det ønskelige, at Mæslingerne for Islands Vedkommende beholdtes i den stængte, at Mæslingerne for Islands Vedkommende beholdtes i den stængte, at Mæslingerne for Islands Vedkommende beholdtes i den stængte.

Men ogsaa Japanerne ruste sig til et nyt Krafttag. Feltmarschal Oyama har bebet Mikaboen om at sende ham flere Tropper og Kanoner, og Krigsaadet i Tokio skal straks have besluttet at sende ham 100,000 Mand og 221 Kanoner. Man har saa ment, at man kunde vente et andet vældigt Slag høved Dag som helst. Men efter en Omgang som den ved Liaoyang og Turen til Mukden er vist ingen af Hæren saa forhjupne paa Angreb. Der skal Tid til for de oprevne Tropper at rekrutere og til at faa dem reorganiserede. Og hvad Russernes Sytelse angaar, da har den efter Kuropattins Opgivelse tabt op imod 17,000 i faldne og saarede, og der har gaaet Rygter om Hungerens og i Mukden. Hvor mange Japanerne tabte, derom har vi til Dato kun set uofficielle Meddelelser, men deres Tab har ri-

Japan erklærer sin Hensigt.

Naar Port Arthur bliver indtaget, vil Liao Lung Halvøen blive overgivet til Kina.

London, 16. Sept. — „Daily Telegraph's“ Wien Tjen Korrespondent medder, at han fra paalidelig Kilde hører, at den japaniske Udenrigsminister har udfærdiget et Cirkulære, som kundgør, at det er Japans Hensigt at overgive Port Arthur og hele Liao Lung Halvøen til Kina, naar Port Arthur bliver indtaget. Og Korrespondenten siger saa videre, at Kina da vil erklære Port Arthur for en aaben Haan.

Paa samme Autoritet siger „Daily Telegraph's“ Korrespondent videre:

„Det er sagt mig, at Japan vil være forberedt paa at tage imod Fredsforslag, saa snart det har indtaget Mukden og Sachalin, paa følgende Grundlag:

1. At et internationalt Skindt overtager den manufakturiske Jernbane og opererer den som et strengt kommercielt Enterpriser.
2. At Rusland betaler Ustr. 100,000,000 i Stadeserstatning.
3. At Rusland skal overgive alle sine Skibe i kinesiske Farvande til Japan.

Japan vil være rede til at „lease“ Sachalin til et amerikansk Kompagni for Ustr. 500,000,000.

Man det er rimeligt, at Japan vilde gaa saa vidt i sine Udtalelser paa dette Tidspunkt i Udviklingen?

Fra Krigsstatuepladsen.

De sidste Dage har intet nyt bragt fra Krigsstatuepladsen, høerten fra Port Arthur eller fra de fjendtlige Lejre i Nærheden af Mukden. Der har været bragt Beretninger af en Korrespondent, som var med Kurat's Hær, fra Slaget om Liaoyang de sidste Dage af August og de første Dage af September, og General Kuropattin har sendt Egaren officiel Beretning om det store Slag, men herken Korrespondentens Meddelelser eller Kuropattins officielle Beretning indholder noget væsentlig nyt. Det er udførligere Gentagelser af, hvad man allerede ved af de første Beretninger om Slaget og dets Udfald og Retiraden til Mukden.

Skal man tale om noget nyt, saa er det Rusningerne til et nyt Slag. Russerne vil nok ikke forlade Mukden, før de bliver nøbte dertil. De forsætter sig stærkt. Kuropattins Hær siges at have faaet store Forstærkninger og skal nu tælle omkring 200,000.

Men ogsaa Japanerne ruste sig til et nyt Krafttag. Feltmarschal Oyama har bebet Mikaboen om at sende ham flere Tropper og Kanoner, og Krigsaadet i Tokio skal straks have besluttet at sende ham 100,000 Mand og 221 Kanoner.

Man har saa ment, at man kunde vente et andet vældigt Slag høved Dag som helst. Men efter en Omgang som den ved Liaoyang og Turen til Mukden er vist ingen af Hæren saa forhjupne paa Angreb. Der skal Tid til for de oprevne Tropper at rekrutere og til at faa dem reorganiserede. Og hvad Russernes Sytelse angaar, da har den efter Kuropattins Opgivelse tabt op imod 17,000 i faldne og saarede, og der har gaaet Rygter om Hungerens og i Mukden. Hvor mange Japanerne tabte, derom har vi til Dato kun set uofficielle Meddelelser, men deres Tab har ri-

Udfaldet af Valget i Maine.

Begge de gamle Partier glæder sig over det.

Hvor var det fornøjeligt at se et Billede paa Forsiden af „Chic. Rec. Her.“ i Onsdags. Formændene paa begge de store, politiske Partiers Nationalkomiteer fryder sig over Udfaldet af Valget i Staten Maine. Cortelyou holder Republikanernes store Overtal, 31,000 i Vejret — der kan I se! Og Taggart holder Demokraternes Fremgang siden 1900 — 31 pct. i Vejret — ja, der kan I se! Men Birteligheden er jo dog faa, at Maine saavel som Vermont gif republikantisk en stor Majoritet. Det republikanske Overtal var dog større baade i 1896 og i 1900. I 1896 naaede det endog 48,000. Men det republikanske Parti er svært tilfreds med de 31,000 i Aar. Det er et større Overtal, end de havde tænkt. I 1896 havde Landet haft de haarde Tider under Cleveland's sidste Termin, og særlig i Osten var man bange for Bryan's Teorier, saa mange af de gamle Demokrater stemte for de republikanske Kandidater. Særlig det sidste Hensyn gjorde sig atter stærkt gældende i 1900, da det republikanske Overtal var 34,000. Men i Aar er atter det demokratisk Parti samlet for første Gang siden 1892, og i dette Aar var Republikanernes Overtal kun 12,500. Efter hvad der var sagt forud, vilde de under Omstændighederne i Aar været nøbde med 18,000 Overtal. Saa er 12,500 jo en hel Overraskelse.

Paa samme Tid er det ogsaa en Udfredstillelse for Demokraterne, at der i Aar er kastet 42,800 Stemmer for deres Guvernørkandidat mod 39,800 i 1900 og 34,300 i 1896. Det er Olie paa Valgtampens Ild paa begge Sider.

Den interparlamentariske Kongres i St. Louis vedtager Resolitioner.

St. Louis, Mo., 14de Sept. —

Den interparlamentariske Konferencen vedtog i Dag en Resolution, hvori Berdensmagterne opfordres til enten hver for sig eller samlet at tage de nødvendige Skridt til en snarlig Genoprettelse af Freden i Ost-Asien. Ligeledes vedtoges følgende Resolution:

„Konferencen opfordrer de forskellige Landes Regeringer til at sende Repræsentanter til en aarlig Konferenc, som skal holdes til nærmere bestemt Tid og Sted i Hensigt at drøfte:

1. De Spørgsmaal, til hvis Overvejelse Konferencen i Haag udtalte Nytte om, at en fremtidig Konferenc maatte blive sammenkaldt.
2. Bølgistraktater mellem de Nationer, som repræsenteres i den kommende Konferenc.
3. Tilraadeligheden af at oprette en international Kongres, som skal sammentræde periodisk for at drøfte internationale Spørgsmaal.

Nærværende Konferenc opfordrer ærbødigt De forenede Staters Præsident til at indbyde alle Nationer til at sende Repræsentanter til en saadan Konferenc.“ Resolutionen blev vedtaget enstemmig og med stor Enthusiasme.

meligvis været endnu større end Russernes. Der er saaledes Rimelighed for, at der vil bengaa nogen Tid, før der høres om nye Slag ud over smaa Stærmylser.

Hvad der derimod kan se ved Port Arthur er ikke godt at vide. Der kan være foregaaet Forberedelser, og et Stormangreb ventes naar som helst.

Røvere standser et Røf Island Tog.

De fikret sig \$10,000 a \$20,000 og undflyer.

De efterfølges af en væbnet Skvæde.

Davenport, Ia., 13. Septbr. — Et Hundrede velbevæbnede Mand, delt i flere Grupper, søger efter de Mand, som i Dag tidlig standsede et Røf Island Tog, sprængte Pengesækket i Ekspressvognen med Dynamit og fikret sig \$10,000 a 20,000. Røverne flygtede med Lokomotivet og forlod det i Nærheden af Columbus Junction, Ia. De havde ligget paa Lur fire Dage paa Mississippifloden iver over for Muscatine. Politiet har en god Beskrivelse af dem. Der var fem Mand i Komplottet.

Røveriet stede Kl. 12.05, lige efter Midnat, paa et Sted, som kaldes „Whiffy Hollow“, omkring 6 Mil Vest for Muscatine, Ia. Det var ved Enderen af en snar Drejning, at turat paa samme Sted, hvor „car barn“ Banditterne vlyndrede et Tog for to Aar siden. Da Toget kom om ad Drejningen, saa Ingeniøren en rød Lygte paa Sporet og standsede Toget. Djevelstykke lagde Røverne Beslag paa Lokomotivet, Ekspress- og Bagagevognene. Der afspredes flere Stub langs Toget, for at Passagererne skulde holde sig derfra. Ekspressmanden blev tvunget til at aabne Døren til Ekspressvognen. — Saa sprængte Røverne Pengesækket, tog Indholdet og tvang Togbestyrerne til at forsøge sig tilbage til Vaskagevognene. Derpaa løb de Lokomotivet fra Toget og flygtede, som sagt, paa det. Den Maade, hvorpaa de haandterede Lokomotivet, viser, at de, eller nogle af dem, er øvede Jernbanefolk.

Der er Blokhunde paa Spor efter Røverne.

Vena skal afvæbnes.

En af Vladivostot Eskadrens Skibe, Vena, som er løbet ind til San Francisco, har givet Stof til flere Avisartikler i de sidste Dage. Man har gaaet paa, hvorfor dette Skib er kommen der uden dog at kunne løse Gaaden. Men den gav jo Anledning til ny Diskussion af Neutralitetsspørgsmaalet.

Skibet har lidt meget, saa det er usædvanligt, indtil det bliver repareret. — I før dets Dampskib er udfaldet til at gøre Tjeneste. Udflytterne er for Tiden, at det maa afvæbnes og blive i Havnen, indtil Krigen er endt.

„Overgaar alt andet“.

Krider Mr. J. Jensen, Cope, Colo., i et Brev, modtaget for en Tid siden af Fabrikanten for Dr. Peter's Kurtil. „Jeg har kendt til Deres Medicin i seks eller syv Aar, og jeg bruger ingen anden Medicin nu, da dens styrkende Egenstaber overgaar alt andet, vi har haft i Huset. Min Rone led af Dyspepsia og blev aldeles helbredet; Sygdommen har aldrig vendt tilbage. Jeg selv havde Inngorm i tre Maaneder og forsøgte snart det ene, snart det andet Middel uden mindste Resultat; Sygdommen blev stadig værre. En og en halv Flaaske Kurtil bedrøvede en fuldstændig Helbredelse, og nu vil jeg ikke bruge nogen anden Medicin.“ Spørg ikke efter den paa Apoteket. Den sælges kun gennem specielt ansatte Lokal-Agenter eller direkte fra Fabrikanten, Dr. Peter Fahrmen, 112 114 So. Hohne Ave., Chicago, Ill.

Kina.

Erstatning for Missionær-Mordet.

Til „Times“, London, telegraferes fra Peking: Som Bød for Mordet paa tre belgiske Missionærer, der fandt Sted i Juli Maaned, er der stillet følgende Forbringere til den kinesiske Regering: De skyldige skal straffes; de Embedsmænd, der nægtede at bestynde de fremmede, skal begrædes; der skal oprettes et Hospital for Kinesere af alle Trossbetændelser; der skal udbetales en Stadeserstatning til de efterladte efter de 4 samtidige myrdede Kinesere.

Derimod forlanges der ingen Stadeserstatning for de myrdede Missionærer. Den kinesiske Regering siges at være rede til at gaa ind paa disse Forbringere. (R. B.)

Det kretensiske Spørgsmaal.

Fra Athen strives til R. B.: Den 19. August forsamlede Indbyggere i Kanea og Omegn sig sammen med Delegerede fra de øvrige Egne af Kreta i Bukunaria og vedtog med Afklamation følgende Resolution:

„Befolkningen paa Kreta, forsamlet til offentlig Møde i Dag, udtaler:

Endstønt Befolkningen ved, at Prins Georg paa sin forestaaende Rejse til Udband vil fremhæve Kretensernes Haab om Opfyldelsen af deres Ønsker, hvis Bæretigelse ogsaa Stormagterne har anerkendt, tror den dog paa ny at burde udtale, at den er rede til uden Betænkning at underkaste sig alle Ofre, der er nødvendige for at realisere dens Forhaabninger, som den bestandig har anset som sin eneste Bæretigelse til at eksistere. Derfor beger den Prinsens om at meddele Stormagterne det kretensiske Folks uroftelige Beslutning og dets indtrængende Bøn om ikke længere at opfatte dets Forening med Grækenland. Denne Forening er ikke blot en retfærdig og rimelig Afslutning paa det kretensiske Folks lange Kamp, men den er ogsaa det eneste Middel til at gøre en Ende paa de Vanstædeligheder, der er forbundne med den nuværende provisoriske Ordning af Forholdene.“

Alle de gamle Deltagere i Uafhængighedskampene understreb Resolutionen, som derpaa af en Deputation blev overrakt Prins Georg i hans Residensslot i Halepa. En Kopi af Resolutionen blev samme Dag tilfjældt Stormagternes Konsuler.

Samtidig med Mødet i Bukunaria afholdtes der lignende Møder i alle Byer og Landsbyer paa Kreta, hvor der med stor Begejstring blev vedtaget lignende Resolutioner. Særlige Deputationer har overrakt Prins Georg og Stormagternes Konsuler Kopier af de vedtagne Resolutioner.

Prins Georg's Mission.

Athen, 30. August. — Agence Havas meddeler:

Prins Georg af Kreta er i Dag afrejst til København.

Prinsen vil efterhaanden besøge Hofferne i St. Petersburg, London og Rom og Præsident Loubet i Paris og udbille hele det kretensiske Spørgsmaal for Magterne.

Prinsen, hvis Mandat som Overkommisær paa Kreta udløber med Udgangen af 1905, vil samfædig erklære, at han ikke ønsker at faa sit Mandat fornyet, men at Kretas Forening med Grækenland, som den kretensiske Befolkning fornødig har udtalt sig for, nu maa anerkendes af Magterne. (R. B.)